

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ. R. K. E. EGYHÁZI LAPJA

www.szrke.com

FEBRUÁR 2012

„Boldogok, akik békét teremtenek,
mert ők Isten fiainak neveztetnek.”

Mt 5,9

Lomtalanítás: az Isten előtt tiszta életért...

Kétféle lomtalanításról óhajtok írni. Egyik a szemmel látható – (nagyvárosokban pl. Bécsben, Budapesten, stb.) - kézzel fogható, látható lomtalanítás, a másik pedig a “lelki lomtalanítás”.

Az első említett fogalom szava: a “lomtalanítás” azt jelenti a Magyar Nyelv Értelmező szótára szerint: ”valamely helyiséget, különösen padlást, pincét vagy szobát is lom(ok)tól vagy más, nem ott tartandó tárgytól (pl. a tűzveszély csökkentése vagy más veszély végett is) megtisztít, kiürít.”

A lomtalanítás lehet szakszerű, jól megszervezett. De lehet kaotikus, problematikus is, mint ahogy Budapest és Bécs összehasonlított példájából is látható.

Olvasom, hogy budapesti lomtalanítási rendszer átalakítását tervezi a Fővárosi Közterület-fenntartó (FKF) Zrt.: a jövőben nem térségenként egyszerre, hanem a lakók megrendelése alapján lenne lomtalanítás a fővárosban. Ezt kérhetné társasház vagy több családi ház is, a lakosságnak pedig a társaság szándékai szerint nem kerülne külön pénzébe - közölte Klug Lajos, a társaság vezérigazgatója.

A vezérigazgató indoklása szerint “az alapelv a rend megeremtése - csatlakozva Tarlós István főpolgármester programjához -, hogy “a lomtalanítás ne tükrözzön hadiállapotokat”.

Vannak, akik a lomtalanításokból élnek, “iparaggá nőtte ki magát”, de közegészségügyileg elfogadhatatlan, hogy az adott helyeken az utcákon élnek napokig, ott főznek és végzik szükségleteiket - mondta a vezérigazgató, aki az átalakításra példaként a bécsi mintát említette: az ottani közszolgáltató cég a lakosság kérésére konténereket és megfelelő szállítóeszközöket biztosít egy adott időpontban, így “nincs guberálási lehetőség”.

Magam is tanuja voltam (a számomra igen szomorú látványnak) az elmúlt decemberben Budapesten egy ilyen lomtalanításnak. Láttam, hogy asszonyok és férfiak kint a fagyos utcán ültek késő este, egész éjszaka és reggel is ugyanazon a helyen, nagyon beburkolózva bár és őrizték az utcára kitett lom általuk egy nagy kupacba gyűjtött részét. Több helyen láttuk nappal, hogy személyautóban vagy kis teherautóban hogy szállítják el az azután vidéken eladhatónak minősített tárgyakat. A sok kacat között volt használható TV készülék (régebbi típus)

lemezlejátszó, ép bútordarab (használt, de újszerű), lakásfelújításnál kimaradt lámpéria kötegek (ha másnak nem, tüzelőnek jó), ép deszkák, könyvek, újság és magazin kötegek (valószínűleg kronologikus rendben). Akik guberáltak, pénzzé teheték az összegyűjtött holmit, bizonyára jobbára vidéken, ahol szerényebben, szegényebben élnek az emberek.

Természetesen nem vitatom el a látható lomtalanítás szükségességét és remélem, hogy az eddigi tanulságát levonva, Pesten is a Bécsihez hasonló rendben fog mindez lebonyolódni.

Mindezt látva pár napon át, meg is sajnálva azokat az embereket, akik ilyennel akarják (vagy csak tudják) megkeresni kenyerüket: a másik “lomtalanításról”, a lelki értelemben vettről szeretném megosztani gondolataimat olvasóinkkal.

Emlékeztetek ismét: a “lom”, amelyet a Magyar Nyelv Értelmező Szótára a külső, látható lomra ért: anyagi értelemben valamely helyiséget: pincét, padlást szobát említ, amit lomtalanítani kell.

Lelki, átvitt értelemben: a szívünket, lelkünket egész valónkat kell megtisztítani, tehetetleníteni az Isten törvénye elleni érzésektől, tulajdonságoktól. Ahogy a Galáciabeli gyülekezethez írt levele 5 részének 19-21 verseiben a lelki “lomokat” valójában bűnöket, vétkeket így írja le Pál apostol:

“A testnek cselekedetei pedig nyilvánvalók: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás. Bálványimádás, varázslás, ellenségeskedések, versengések, gyűlölködés, harag, patvarkodások, visszavonások, pártütések. Irigységek, gyilkosságok, részegességek, dobzódások és ezekhez hasonló: amelyekről előre mondom néktek, amiképpen ez előtt is mondtam, hogy akik ilyeneket cselekszenek Isten országának örökösei nem lesznek.”

A lelki “lomtalanított”, megtisztított élet legfőbb jellemzőjét így helyezi szívünkre az apostol:

“De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Az ilyenek ellen nincs törvény.”

Ezt a lelki lomtalanítást nem szabad elhanyagolni, állandóan végezni kell. A kegyes élet, amely imádsággal, Isten Igéjével való éléssel, háládatosságból való jócselekedetekkel telik el, ezt a tevékenységet szinte “automatikusan” végzi. Hiszen egy bűnvalló imádságban felsoroljuk, mitől szabadítson

meg Isten, milyen kísértés által elkövetett vétékért vagy gyarlóságért esedezünk, hogy megszabadítson Isten tőle, tőlük bennünket. A hálaadó imádságban pedig a jó gyümölcsökért mondunk köszönetet, amelyeket Isten dicsőségére, felebarátunk javára teremhettünk. A dicsőítő imában és énekben pedig erőt nye-

rünk, még jobban érezzük az életünket mind jobban maga felé fordító Istenünk jelenlétét.

Ezt kérem minden kedves olvasónk életében is, hogy tudatosítsa Urunk nagy kegyelmét a lelki megtisztulásban és Őt dicsőítse.

Dr. Csete Szemesi István püspök

Igehirdetés

Textus: 1Sám 28,7-25

Kedves Testvéreim!

Hadd kezdjem egy felméréssel igehirdetésem, amelyben néhány évvel ezelőtt Németországban megállapították, hogy 40 ezer bejelentett katolikus és protestáns lelkész végzett szolgálatot. Ugyanakkor pedig 100 ezer varázsló, kuzuzsló, jósnő fizetett adót a Német államnak tevékenységéért. Ez a felmérés azt is megállapította, hogy Németországban évente 300 ezren lépnek ki a történelmi egyházból, főként azért, hogy ne vonják le a fizetésükből az egyházfenntartói járulékot, mivel ott ez az államon keresztül működik. Ezek az adatok, minket, keresztyéneket bizony nagyon lesújtanak, hogy egy európai fejlett állam idáig eljut.

De ez nem csak napjainkban és a mi korunkban van jelen, hanem ilyen és ehhez hasonló dolgokkal miután elszakadt az ember Istentől mindig is foglalkoztak. Ez alól nem volt kivétel még a választott nép, Izráel sem.

Izráel népének sokáig nem volt királya. Amikor viszont királyt követeltek, az Úr Sámuel által figyelmeztette őket, hogy ez így nem lesz jó. A nép ennek ellenére királyt követelt és Isten érdekes módon engedett ebben. Így lett Saul Izráel első királya.

Egészen addig jó király volt, amíg azt tette: „amit jónak lát az Úr”. De a királyság, a hatalom, vagy valami más eltérítette őt Istentől. Most itt igénkben éppen egy nagy csata előtt áll. Azt olvassuk, (ez az igeszakasz előtt), hogy Saul a hatalmas természetű ember megijedt, amikor meglátta a filiszteusokat.

Félelem uralkodott rajta, mert hiába kérdezte az Urat, nem válaszolt neki semmilyen úton-módon. Ekkor kétségbeesésében folyomodik a halottidézőkhöz. Egy pogány kultuszhoz megy, azért, mert nem tudja, hogy mi lesz vele. Azt már azelőtt is hallotta, hogy a királyság az nem lesz az övé. Talán most pont ezért fél.

A minap bekapcsoltam a tévét és az egyik csatornán pont egy ilyen jósnő volt, aki jövendölt az embereknek a pénzügyeiről, hogyan fog alakulni

a gazdasági helyzetük vagy éppen a párkapcsolatuk. Természetesen mindezért, hogy oda betelefonálnak, nagy pénzeket fizetnek az emberek. Ismerek egy személyt, aki dolgozott ilyen cégnél, és elmondta, hogy 1-2 óra alatt sok ezer eurót, vagyis több millió forintot szedtek össze egy-egy ilyen úgynevezett show műsorral.

Az ember hajlandó hatalmas nagy pénzeket áldozni azért, hogy tudja mi vár rá. Milyen lesz az anyagi helyzete, milyen lesz a párkapcsolata, stb. Én még magukat keresztyénnek valló embereket is látam jósolni kártyából, kávé zacsból, stb.

Mennyire hajlamosak vagyunk pogány kultuszokhoz vallásokhoz folyamodni, ha valamit el akarunk érni. De Isten ezt határozottan megtiltja. Azt mondja, hogy a hívő embernek nincs szüksége erre, nem folyamodhat ide.

Saul megteszi! Igaz pont ő volt az, aki kiűzte a halottidézőket az országból és ezt helyesen tette, de most mégis a halott idézéshez folyamodik. Rögtön a közvetlen környezetéből ajánlanak neki egyet Endorban, ahova el is megy két emberével együtt.

A halottidéző asszony először nem vallja be, hogy ő ilyesmivel foglalkozik, hiszen pont Saul rendeletére hivatkozik, hogy az összes halottidézőt kiűzték az országból. De Saul erre a következőket mondja: „Az élő ÚRra mondom, hogy nem ér téged büntetés emiatt.” Micsoda elbizakodottság van Saulban. Szorult helyzetében az ember mi mindenre nem képes. Esküdözni, pénzt adni, ígéreteket megfogadni. Még olyanokat is, amit nem tudunk teljesíteni.

Ekkor az asszony felidézi Sámuel. Nagy kérdés merül fel, hogy ekkor valóban Sámuel jelent meg vagy csak az asszony lelkében vagy agyában lejátszódó folyamat. Hiszen Isten szerint a halottidézés bűn, mert az a démoni erőkhöz, a Sátán világához tartozik. Kérdés az, hogy Isten prófétája, aki már meghalt, megjelenhet-e ilyen formában?

Itt azt olvassuk, hogy az asszony megijedt, mert rögtön felismerte Sault is annak ellenére, hogy

elváltoztatta magát. Tehát valószínű, hogy nem a szokásos halottidézés történt meg, mert az asszony csak annak démoni utánzatára számított. De itt Isten lépett közbe és engedte meg Saulnak, hogy találkozzon Sámuellel. Hiszen Istennek minden lehetséges még a démoni, sátáni erők is az ő kezében vannak.

Saul földig hajol Sámuel előtt, hiszen sokat remél ettől a találkozástól. Talán azt remélte, hogy a dolgok megváltoznak. Viszont Sámuel egyenesen háborgatásnak nevezi az ő felkeresését és nem mond semmi egyebet Saulnak, mint amit azelőtt is. Elveszti a királyságát, sőt egy félemlítő tényt mond, hogy holnap meghal. Itt nyilván Isten ítélete van Saulon.

Ha mi hibázunk, vétkezünk és ezt valaki a szemünkre hányja, bizony nem esik jól. De ha valaki azt mondaná, hogy holnap meghalunk, gondolom, igen elkeseredett állapotba kerülnénk.

Régebben történt meg, hogy húszas éveinek elején járó fiatalember elment egy jósnőhöz megtudakolni, hogy meddig fog élni. Az a jósnő azt mondta, hogy 65 éves korában fog meghalni. Ez a fiatalember örömmel ment haza, hogy a 65 év az bizony nagyon messze van, és hogy milyen sok ideje van még hátra. Hát a 65 év bizony gyorsan eljött az ő életében is és történt, hogy épp az unokája 18-ik születésnapján érte meg a 65. életévét. A lelkész is hivatalos volt erre az ünnepra és észrevette, hogy valami nincs rendben, hiszen a nagyapa szomorúan ült ott. Odament hozzá és megkérdezte, hogy mi a baj. Akkor elmesélte, hogy fiatal korában volt egy jósnőnél és, hogy az mit mondott neki és most retteg, hogy ez mikor fog bekövetkezni, lehet itt a születésnapon vagy két hónap múlva. Amúgy, pedig teljesen egészségesnek érezte magát.

Ekkor a lelkész elbeszélgetett vele, imádkoztak és ez az ember még 95 éves korában is, kint a kertben kapált.

Tehát ennyire biztosak a különböző jóslatok és horoszkópok. Egyszer nekem azt mondta valaki,

igen, de van, amikor igazat mondanak. De ha csak valamikor mondanak igazat, akkor mi az értelme?

Saulnak viszont a már meglévő ítéletet megerősítette. Ő valami másra számított. Arra gondolt, hogy hátha valami változik attól, hogy ő egy halottidéző asszonyhoz elmegy.

Ilyen az ember. Sokszor nem elégszünk meg azzal amennyit Isten mond, hanem többet akarunk tudni. Mi ilyesmire vagyunk hajlandók és Isten mégis megkönyörül rajtunk. Milyen jó, hogy van visszaút, van megtérés. Hiszen amíg földi időt mérünk, addig még nem késő. Az a személy is, aki fiatal korában elment jósnőhöz, később rájött, hogy az hamis jövőkép és meglátta, hogy Isten bizony ezeknél is nagyobb. Ez igazolódott be itt is, ennél a történetnél is.

Pont ezért Isten nem hagyja elveszni az övét, ezért küldött szabadítót számunkra Jézus Krisztus személyében. Hiszen Krisztus soha nem azt mondta, hogyha valaki hozzá csatlakozik, az majd fogja tudni a jövőjét, kiszámíthatóbb lesz az élete, hanem azt mondta, hogy mindenki vegye fel a saját keresztyét, vagyis a terhét. Ebben a teherhordozásban segít Ő nekünk és általa lesz boldogabb és szebb az életünk. Amit az emberek sokszor nem értenek, hogyan lehetséges ez, mert a jósnők, kuruzslók, varázslók, kínálata sokszor sokkal vonzóbb. De ők csak erre az életre kínálnak hamis megoldásokat. Viszont Jézus azzal, hogy meghalt a kereszten érettünk, az örök életet hozza el számunkra, ami sokkal szebb, nagyobb, számomra és számunkra pedig vonzóbb is. De ezt, csak az tudja megérteni, aki életének már részese Krisztus.

Ezért a keresztyén embernek nincs szüksége pogány kultuszra, mert Istenre bízunk életünket és tudjuk, hogy így nagyobb biztonságban vagyunk és van a mi életünk, mint bármi másban. Ámen.

Halász Dániel

Példázat a búzáról és a konkolyról (Máté 13:1-52)

“Ekkor, Jézus a tanítványoknak más példázatot is adott e szavakkal: hasonló a mennyek országa ahhoz az emberhez, aki jó magot vetett a földjébe. De mikor az emberek elaludtak, eljött az ellensége és konkolyt vetett a búza közé és eltávozott. Mikor pedig felnőtt a vetés, és termést hozott, akkor meglátszott a konkoly is. A gazda szolgálái pedig előállottak és így szóltak neki: Uram, nem de tiszta magot vetettél a Te földedbe? Honnan van azért benne a konkoly? Ő pedig ezt mondta nekik: valamelyik ellenségem cselekedte ezt. A szolgálak erre azt mondták neki: akarod e hogy elmenjünk és összeszedjük a konkolyt? Ő azonban így szólt: nem. Mert amikor összeszeditek a konkolyt, azzal együtt esetleg a búzát is kiszaggatjátok. Hadd nőjön együtt mind a kettő az aratásig. Az aratás idején majd szólok az aratóknak: Szedjétek először össze a konkolyt és kössétek kérébe, hogy megégesétek, a búzát pedig takarítsátok be a csűrömbé.”

Mt. 13,24-30

Ma lehet-e értelmezni e ígerészt a következőképpen?

A búzáról és a konkolyról szóló példázat magyarázata mai szemmel, agronómiai szempontból:

- Aki a jó magot veti, az az Ember Fia

Természetesen az Úr tovább tanította és engedte, hogy fejlődjön az emberiség:

- Ma fajtiszta búzmagot vetnek

- Ma gyommagtól mentesített vetőmagot alkalmazunk

- Ma gombaölő szerrel csávázott vetőmagot vetünk

- Ma konkolyagtól mentes búzmagot tudunk a piacon beszerezni

- Ma, ha gyom jelentkezik a búzaföldeken, akkor még a fejlődési fázisának kezdetén megfelelő gyomirtó szerrel, megtudjuk tisztítani a búzavetést.

- Ma egy menetben történik a búza betakarítása aratócséplőkkel

Jézus már akkor pontosított: Amikor összeszeditek a konkolyt, azzal együtt esetleg a búzát is kiszaggatjátok. Ezért segített az Úr, hogy a tudósok kitalálják a vegyszereket, gyomirtó szereket, melyek segítségével, alkalmazásával nem sértjük meg a vetés gyökérzetét. A gyomirtó nem engedi meg, hogy a zsenge búzát elnyomja a gyom, és ne vonja el a nedvességet, a tápanyagot és ezáltal elősegítjük a magas hozamot is.

Kutató intézeteink is mind Jézus tanításai alapján jöttek létre, és elősegítik a mai nemzedékek könnyebb életét és ezért kell hálát adni Urunk Istenünknek és Jézus Krisztusunknak mindazért, amit értünk tett.

Testvéri szeretettel:

Ribár Gyula presbiter, Debelyacsa

Kálvin: Ez az evangélium kulcs...

Nemrég tudtam meg, hogy a Református Egyházi Könyvtár kiadásában újabb kötet jelent meg, és pedig János evangéliumának 1553-ban leírt, megjelent magyarázata. Továbbá azt, hogy Kálvin János akkor így fogalmazott: "Ez az evangélium kulcs, amely kaput nyit a többiek megértéséhez".

Nem sokat gondolkodtam, elővettem a képes Bibliámat, melyet Tóthfalusi József lelkész szerkesztett, és előljáró beszédét Kolozsvárott 1908. február 18-án Kenessey Béla püspök írt.

Mi tagadás, ilyenkor téli időben nincs mit várni, "42. zsoltár."

Istent várjad, akkor nem vársz semeddig hiába. Atya, Fiú és Szentlélek, megillet a hála.

Megfogadtam, hogy mind addig míg nem szerzem be a fent említett kötetet, addig tanulmányozom a János írása szerint való szent evangéliumot. Lassan, nyugodtan, alaposan olvasva és tanulmányozva csak a 3. részig jutottam el, ahol Jézus beszéde Nikodémussal a zsidók fő emberével van leírva. Pontosítok: Jn 3:8-11.

"A szél fú, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jő és hová megy:

így van mindenki, aki Lélektől született. Felele Nikodémus és mondá neki: Mi módon lehetnek ezek?

Felele Jézus és monda néki: Te Izrael tanítója vagy, és nem tudod ezeket?"

Itt megállván én is gondolkodva ültem az asztalnál, mint református keresztyén, aki rendszeresen jártam hittanórákra még annak idején, amikor Debelyacsán Thomka Viktor tiszteletes szolgált. Annak rendje módja szerint időben le is konfirmáltam, letettem a hittanvizsgát. Föltettem magamnak a kérdést: Te igaz, hogy nem vagy Izrael tanítója, de tudod-e ezeket? Hosszú ideig gondolkodtam, majd sétáltam egyet a teraszon, rágyújtottam és erősen gondolkodván, visszamentem a szobába, fölkerestem a Prédikátorok könyvében a 11. rész 4. és 5. versét, ahol meg van írva a következőképpen:

"Aki a szelet nézi, nem vet az; és aki a sűrű fellegre néz, nem arat. Miképpen hogy nem tudod, melyik a szélnek útja, és mi képen vannak a csontok a terhes asszony méhében, azon képen nem tudod az Istennek dolgát, aki mindeneket cselekszik."

Ismétlem, Kálvin János akkor így fogalmazott: Ez az evangélium kulcs, amely kaput nyit a többiek megértéséhez. Döntöttem, be fogom szerezni a Református Egyházi Könyvtár kiadásában a Kálvin János: János evangéliuma magyarázata I-II kötetet.

Addig is, testvéri szeretettel: Ribár Gyula presbiter, Debelyacsa

BÉKE ÉS SZERETET

Több mint évszázó ünnepi istentisztelet Maradékon

Akora est fényeiben még ünnepélyesebbnek tűnt a református parókia udvara, a templom Maradékon. Innen is, onnan is hallani lehetett: Az Úr csodásan működik... Mintha megelevenedett volna a Maradéki gyülekezet egyik, oly kedves dicséretének minden sora. Egymást is biztatva énekeltek később: „Ne félj, tehát te kis csapat/ ha rád fellegborul,/ Kegyelmet rejt, s belőle majd áldás esője hull./ Bizzál az Úrban,/Rólad Ő meg nem felejtkezik,/ Sorod sötétlő árnya közt/ Szent arca rejtezik.”

A feldíszített, a karácsony, az újév piros és fehér színeiben tündöklő óriásfenyő ezúttal is, mint az elmúlt több mint két évtized megpróbáltatásokkal terhes éveiben, a békét és a szeretetet hirdette, itt a szerémségi végeken is. Összefonódva a láncszemenként gyarapodó istentiszteletek üzenetével jövünk megmaradásunk zálogával.

Béke és szeretet! Alapfeltétele mindennek. A többi rajtunk (is) áll. Tudásunkkal, munkákkal pedig gyarapítani tudjuk családunkat, gyülekezetünket, közösségünket, ezáltal pedig egész környezetünket. A helytállás, a derekas kiállás példája is lehet a maradéki református gyülekezet, amely anyanyelvünk, kultúránk, hagyományaink megőrzését, ápolását tűzte ki célul már megalakulásakor, 1898-ban, a kései reformáció korában. Az alapító kezdeményezők és első tagok, mint ismeretes, a római katolikus gyülekezetből váltak ki, mert annak idején nem hangzott el igehirdetés magyarul a katolikus templomban. Számos nehézséggel, megpróbáltatással kellett, s kell még napjainkban is szembesülni a maradéki gyülekezetnek. Megpróbálják ezt úgy tenni, hogy az ökumenikus együttműködést szorgalmazzák az egyházak között. Igaz, hogy ezúttal a karácsonyi, s egyben évszázó istentiszteleten nem volt jelen a katolikus pap. Simeon Žegarac pravoszláv lelkipásztor viszont köszöntötte és meg is hívta a gyülekezetet a Juliánusz-naptár szerint tartott szentmisére. Mint mondta: egymás hagyományának tiszteletben tartásával gazdagabbak leszünk, és erősíteni tudjuk az együtt- vagy egymás mellettélést.

A karácsony mai olvasatáról beszélt ünnepi igehirdetésében Orosz Attila bácskai esperes:
– Maradékon különösen meghitt hangulata van a

karácsonynak, mert lélekből ünneplik és ragaszkodnak egymás megbecsüléséhez az itt élők. Az ünnep ezáltal töltődik meg tartalommal, s egyben mindig valami újat is mond a karácsonyi történet. Több mint 2000 esztendő után az evangélium mindenkihez, minden emberhez szól: hívőhöz és hitetlenhez, keresztyénhez és nem keresztyénhez. Az evangélium arra tanít bennünket, hogy ne csak a múltra, hanem a jelenre is figyeljünk, mert csak így lehet teljes, csak így valósulhat meg a karácsony szeretetet hirdető üzenete. Sokan a karácsonyt a szeretet ünnepének is nevezik. Nem véletlenül.

A karácsonyi történet tanulságairól, a békéről és a szeretetről szólva Orosz Attila esperes az önvizsgálat jelentőségéről is beszélt. Arról, hogyan tehetnénk még emberségesebbé, bensőségesebbé életünket, és ezáltal szeretteinkét, közösségünkét is. Mit tehetünk meg mi magunk azért, hogy a karácsonyi szeretetből, a megbecsülésből, a jóakaratból minden napra jusson, és ezt kölcsönösen ki is nyilvánítsuk!

A maradéki gyülekezetben az idei év felolvasó istentisztelettel kezdődött, mivel már több mint egy éve nincs állandó lelkész a faluban. Urbán Angéla, a református gyülekezet ifjú tagja felkérésre, dr. Csete Szemesi István püspök támogatásával olvassa fel vasárnaponként, illetve szükség esetén az istentiszteleteket, amelyeket előzetesen közösen készítenek elő. A gyülekezetben időnként Csete Szemesi István püspök, Orosz Attila esperes és Marton Károly bánsági esperes tart istentiszteletet. Az évszázó istentisztelet után Detelin József gondnok, Balog Irénke, Berta Zoltán, Prikel András, Ipacs Anica, Csepregi Pál, Urbán József presbiterek, valamint Berta Géza, a gyülekezet egyik oszlopos tagja Orosz Attila esperessel beszélgetve ismételtelen kifejezték óhajukat, hogy mielőbb nevezzenek ki állandó lelkészt Maradékra.

A gyülekezet tagjaiból többen az elmúlt csaknem két évtizedben felújított hagyományokhoz híven részt vettek a karácsonyi szentmisén, majd a minap a pravoszláv karácsonyi szertartásokon, jelezve, hogy szeretnék, ha az ökumenikus együttműködés tovább fejlődne Maradékon.

*Stanyó Tóth Gizella
forrás: Magyar Szó*

Az ünnepi műsor előadói Urbán Angélával

Tegyük emberségesebbé,
bensőségesebbé életünket

Mindig újraértelmezni a karácsonyi történetet

Az első padban a maradékiak
reménységeinek egy csoportja

Állandó lelkészre vár a református
gyülekezet Maradékon

- Házi Áhítat -

2012 február

Írta: Orosz Attila esperes

Jelmagyarázat: R-reggel E-este HK-Heidelbergi Káté É-ének

Február 1. - szerda

„Ímé én elküldelek titeket, mint juhokat a farkasok közé; legyetek azért okosak, mint a kígyók és szelídek, mint a galambok.“

Mt 10, 16

Négy állat jelképével adja tudtára Jézus kibocsátási beszédében tanítványainak azt, hogy milyen helyzetbe kerülnek majd és milyen magatartást tanúsítsanak. Jézus tanítványai akkor, ma pedig a keresztyének mint valami jámbor juhok, járnak-kelnek a többi ember között, akik úgy acsarkodnak rájuk, mitha farkasok lennének. Ezért óvakodjunk az emberektől, a kígyó okosságával legyünk körültekintők, ne rohanjunk elvakultan a veszedelembé. Elfogultság és sok rosszakarat rejtőzhet az udvarisan mosolygó arc mögött. Nem kell elveszteniük fejüket akkor sem, ha ellenséggel néznek farkasszemet, mert velük van az Isten és ezért a galamb szelídségével, csendes türéssel viselhetik el a rájuk kényszerített szenvedést. Szelíd békességgel mindig többre juthat az ember, mint a mérhetetlen dühvel. Mi sokszor fordítva csináljuk. A galamb naívságával várjuk be a veszedelmet, a helyett, hogy lelkesülnénk. Mikor pedig benne vagyunk, a sziszegő kígyó haragjával tehetetlenül vergődünk.

IMA: Istenünk, oszlasd el lelkünk bizonytalanságát, hogy bátran és ragaszkodó hűséggel követhessük Jézusunkat. Ámen.

R: Mt 10, 16-28 E: 1Móz 29 HK: 116 É: XIX

Február 2. - csütörtök

„Néktek pedig még a fejetek hajszálai is mind számon vannak tartva.“ Mt 10, 30

A gyűlölettől átítatott világban Krisztus híveit különféle veszedelmek környékezik. Nemcsak lelki sérelmek, hanem testi bánalmak is érhetik őket, sőt földi életünk biztonsága kérdésessé válhat. Ezért biztatja Jézus munkatársait, hogy ne féljenek sohasem azoktól, akik a testnek ugyan árthatnak, de a léleknek semiképpen. Ő azt akarja, hogy sem félelem, sem izgalom ne zavarja meg azoknak lelki békességét, mert így bizonyosságtevésük annál erőteljesebb lesz. Minden követője, az élő igazát és értékét, éppen akkor érezheti a legjobban, amikor nehéz megállapodni és kitartani mellette. De különben is senki ezek közül nincs magára hagyatva, nehéz helyzetben, mert az, aki számon tartja a jelentéktelen verebecskéket, jelen van tanácsával és erejével. A mennyei Atya őriző gondviselése alatt vannak mindannyian. A gyűlölködő ellenfelek is az Ő kezében vannak, tehát nem tehetik éppen azt, ami nekik tetszik, csak azt, amit Isten megenged nekik. Vele szemben minden rosszakarat tehetetlen. A Káté szavaival valljuk mi is „... az én mennyei Atyám akarát nélkül egy hajszál sem eshetik le a fejemről...“

IMA: Bocsásd meg nekem Uram, hogy gyakran nyughatatlan és aggódo vagyok. Tégy állhatatossá és bátorra vallástételemben. Ámen.

R: Mt 10, 29-42 E: 1Móz 30, 1-24 HK: 1 É: LXII

Február 3. - péntek

„És boldog, aki énbennem meg nem botránkozik.“ Mt 11, 6

Mindig felmerül bennünk a kérdés, hogy miért veszi az ember olyan kevésbe Isten hatalmát? Ilyen kétségek között akarunk mi is mindenkor Jézushoz menni és Őt kérjük: Uram benned van erő és jóság, mutass nekünk bizonyosságot, segíts meg bennünket el-esettségünkben! Sokan vannak, akik magukat ifjúságukban elkötelezték valami jó ügy mellett, azért készek voltak nagy áldozatokat is hozni - és egyszer csak beáll a fordulat, amikor a jó ügyben kételkedővé válnak. Ezt kellett Keresztelő Jánosnak is keserűen megtapasztalnia. Nem régen még szent bizonyossággal hirdette, hogy Isten országa közel van, hogy Jézus az üdvözítő, akivel új világ köszöntött be. Később azonban megtapasztalta, hogy szinte semmi sem változott meg a világban. A gonoszság épp olyan hatalmas, mint azelőtt. Ímé, ő ártatlanul börtönben ül, ahol késik a Szabadító. Világosságot akar ezért Jézushoz küld. Ő a régi ígéretekre és cselekedeteire mutat rá és üzeni; boldog aki meg nem botránkozik Őbenne.

IMA: Hálát adunk neked, Atyánk, mennynek és földnek Ura, hogy Igéd igazságát és bölcsességét nekünk kinyilatkoztattad szent Fiad által. Kérünk add, hogy soha ne kételkedjünk a Te tanításaidban! Ámen.

R: Mt 11, 1-6 E: 1Móz 30, 25-43 HK: 123 É: 159

Február 4. - szombat

„Bizony mondom nektek: az asszonyoktól szülöttek között nem támadott nagyobb Keresztelő Jánosnál, de aki a legisebb a mennyeknek országában, nagyobb nálánál.“ Mt 11, 11

Az Úr Jézus ebben a szakaszban ad feleletet Keresztelő Jánosnak. Őt nevezi a legnagyobb ütegyengetőnek - és mégis úgy nézi Jánost, mint aki a legkisebb a mennyek országában, mivel kételkedett benne. Mindenki, akármilyen csekély ember is, aki hisz Krisztusban és az általa megvalósult Országban - Isten szemében nagyobb, mint Keresztelő János. János azért volt a legnagyobb az emberek között, mert mint utolsó próféta és közvetlen előfutár azt hirdette most már betelt a várakozás ideje. Az ő szolgálatával lezárult a múlt és utána már a Jézus Krisztus új világa kezdődött meg. Addig reménylett és várt ajándék volt az Isten országa, most már jelenvaló áldás. És akik nem csupán tétovázó álmélkodással szemlélik, „amint a mennyek országa erővel tör utat“, - hanem erős hittel megragadják, azok valóban el is nyerik azt.

IMA: Áldott légy Atyám szeretetedért, hogy én is örököse lehetek országodnak a Krisztusban vetett hit által, kegyelemből. Ámen.

R: Mt 11, 7-19 E: 1Móz 31, 1-21 HK: 58 É: 157

Február 5. - vasárnap

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelttetek és én megnyugosztalak titeket. Vegyétek föl magatokra az én igámat és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek. Mert az én igám gyönyörűsége és az én terhem könnyű.“ Mt 11, 28-30

Sokan tudatosan megvetik Isten hívogatását, az ő hatalmát és a Krisztus által véghezvitt cselekedeteket. Szinte minden esetben szabadok és teher nélküliek akarunk lenni, mégis olyan gyakran idegen uralom alá kerülünk. Hagyjuk magunkat vezetni az „ezt illik tenni“ előírásoktól, segélycsomagoktól, amelyekre a legtöbb esetben nem is vagyunk rászorulva. Túlhajsolt, gyűjtögető életmódot folytatunk, amely sokszor elviselhetetlen teherré válik számunkra. Ahogyan kortársait megszabadította Jézus a farizeusi törvényeskedés igájától, úgy akar bennünket most megszabadítani modern bálványaink rabságától. Válaszd magadnak az igazi és valóban emberbarát Urat és vedd fel az Ő igáját.

IMA: *Adj Urunk, mind több alázatos készséget arra, hogy világi dolgainkat félretéve, a te életadó Igédnek minél több időt szentelhessünk. Éreztesd meg velünk, hogy Neked szolgálni szép és a teher, amit Te segítesz hordozni, könnyű. Ámen.*

R: Mt 11, 20-30 E: 1Móz 31, 22-54 Zsolt 147, 1-11 HK: 61 É: 490

Február 6. - hétfő

„Mert a szombatnak is Ura az embernek Fia.“ Mt 12, 8

Ebben a két szombatnapi történetben az Úr Jézus az irgalmasság cselekedeteinek elsőbbséget adott a kultikus szabályokkal szemben. Természetesen nem gondolta Ő, hogy az Isten házában való ünneplés értéktelen. Ellenkezőleg, nincs igazi ünneplés istentisztelet nélkül. Jézus minden ünnepnap részt vesz az ő népe istentiszteletén. Dávid király fedezte és szentelte meg magát és társain azt, ami a törvény megszegésének tűnt. A templom fedezte és szentelte azt, ami szombaton tiltott volt. Most azonban Jézus van itt. Ő több, mint Dávid és több, mint a templom. Ő a szombat ura. Ő igazolja és szenteli meg a szombaton tiltott munkát, tanítványai kalásztépését. Ezért azok nem vétkesek. A szombati rendet egyébként szándékosan soha nem szegte meg Jézus. Mindig azt tette, amit a szent és kegyelmes Isten az ünnepnappal akart: könyörölni, jót cselekedni, megszentelni, gyógyítani, azaz a megromlottat visszaállítani

IMA: *Uram Jézus, Te ura vagy a szombatnak. Légy Úr az én életem felett is. Ámen*

R: Mt 12, 1-8 E: 1Móz 32, 1-22 HK:103 É: 160

Február 7. - kedd

„A megrepedezett nádat nem töri el, és a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, mignem diadalomra viszi az ítéletet.“ Mt 12, 20

A farizeusok Krisztust el akarják pusztítani és Ő ebben a veszedelmében egyetlen szót sem kiált. Egészen bizonyosan folytatja az ő munkáját - csodatételeivel való alátámasztás nélkül. Világolva ég benne a reménység az emberekért és szeretete mindenki iránt. Így jövendölte Ézsaiás próféta az eljövendő Messiást. A beteljesedés Jézus Krisztusban történt meg. Ő eljött s ezzel az egész világ minden szükségére Benne segítséget kapott, üdvösséget nyert. Ő nem akar megtörtet összetörni. Ha ezt tenné, az csak azért van,

hogy teljes egészet alkosson. Ő nem olt ki teljesen. Ha egyszer mégis azt kell tennie, úgy az Ő fénye kell, hogy ezáltal újonnan felragyogjon. Hála az Úrnak, hogy mi Őt ismerhetjük és elfogadhatjuk. A szabadító itt van, Akire mindnyájunknak, - az egész világnak szüksége van. Sokaknak hiányzik az erő, reménység és bizalom. Jézus felemel, bátorít, megvigasztal, új életet ad. Ez a boldog üzenet számunkra.

IMA: *„Jöjjön el a te országod! Töltse be uralkodásod, ó mi királyunk, e földet...“ Ámen.*

R: Mt 12, 9-21 E: 1Móz 32, 23-33 HK:29 É: 405

Február 8. - szerda

„Aki velem nincsen, ellenem van; és aki velem nem gyűjt, tékozol.“ Mt 12, 30

Jézus Krisztus olyan határozott állásfoglalást és biztos vallástételt kíván maga mellett az emberek részéről, hogy már a közömbösség is vele szembeni magatartásnak számít. Ne felejtjük el, hogy még akkor sem Jézusnak van szüksége ránk, amikor azt kívánja, hogy minden feltétel nélkül álljunk melléje, - hanem nekünk van szükségünk Őreá, hogy igazi emberi léletté tegye az életünket. Ezt pedig csakis akkor tudja megtenni, ha magunkat egészen átadtuk Őnek. A korabeli farizeusok azért törtek Jézus életére, mert egy sérült embert szombatnapon meggyógyított. Minket Urunk megszabadított az ilyen merev gondolkodástól. Mi tudjuk, hogy az Ő egész élete, halála, megdicsőülése mind azért adatott az emberiségnek, hogy aki Őbenne hisz, Őt elfogadja, el ne vesszen. A farizeusokkal együtt olyan sokan vannak ma is, akik elutasítják Istennek Jézus Krisztusban nyújtott szeretetét.

IMA: *Uram, köszönöm Neked a Te véghetetlen szeretetedet! Segíts, hogy boldog örömmel adhassam magamat egyedül neked! Ámen.*

R: Mt 12, 22-30 E: 1Móz 33 HK: 58 É: LXI

Február 9. - csütörtök

„Mert a te beszédidből ismertétel igaznak, és a te beszédidből ismertétel hamisnak.“ Mt 12, 37

Súlyos megpróbáltatást jelentenek számunkra olyan embertársaink, akik különösen keményszívűek és nem bizonyulnak belátóknak. Megpróbáljuk őket meggyőzéssel, időnként fenyegetéssel és keménységgel, de leggyakrabban szeretettel és könyörgéssel jobb belátásra bírni. Sokszor rá kell jönnünk, hogy minden ilyen irányú törekvésünk hiábavaló. Aki a Szentlelket szidalmazza, az Isten számára kemény szívű ember. Bár az isteni jelenvalóságnak sokféle megnyilvánulását állapíthatná meg, mégis tagadja ezt. Van az életben egy idő, amikor csupán csak csodálkozhatunk és hálát adhatunk Isten gondviselő szeretetéért.

IMA: *Urunk csodálatos a Te működésed. Kérünk használj fel bennünket is terved számára, tégy képessé Igéd befogadására és megtartására. Ámen.*

R: Mt 12, 31-37 E: 1Móz 34 HK: 91 É: 383

Február 10. - péntek

„... Mester, jelt akarnánk látni te tőled.“ Mt 10, 38/b

A mai világban nagy fontossággal bírnak az úttestek mellett álló jelek. Ha ezekre nem figyel az utas könnyen bajba, veszedelem-

be jut. Vagy nem jut el a kijelölt célhoz. Az embernek mindekor szüksége volt a jelekre. Mostani időnkben van rá a legnagyobb szüksége. Jézustól már ittjártakor kívántak jeleket. Tulajdonképpen bizonyosságot kívántak tőle, hogy Ő Isten Fia, hogy Messiás. Azonban ő elzárkózik az okvetetlenkedőktől. Nem ad ilyenkor jelt, mert ő maga Isten jele. Úgy hívőknek, mint kételkedő hitetlenkedőknek, ő az Isten jele, ő a hozzánk szeretettel közelítő, a magát haláláig megalázó Isten. Nem látványosság az ismertetőjele, hanem a szegénység és áldozat. A halálramenés és feltámadás. Igen, a kereszttel és feltámadás, a három nap. Ezt a jelt adja Jézus. Vajon elegendő ez? Bizony elegendő! Mert aki Istent ismerni akarja, annak Jézus által kell tájékozódnia. Vele célba juthatunk, nélküle eltévedünk, elkárhozunk. Akarjuk, törekedjünk Őt megismerni, Benne hinni.

IMA: Urunk Istenünk! „Jézusunknak szent nevében így kérünk: Tiszta szívet és Szentlelket adj nekünk.” Ámen.

R: Mt 12, 38-50 E: 1Móz 35 HK: 18-19 É: 400

Február 11. - szombat

„Akinek van füle a hallásra, hallja.” Mt 13, 9

A magvetőről szóló példázat mellett, hogy az egyik legtanulmányosabb jézusi példázat, egyben reménykedésre is biztat bennünket. Istennek tékozló sokaságban kiszórt vetése megfogán és gyümölcsöt terem. A magvető itt van, akár befogadja valaki az örömezt, akár nem. Felteszi nekünk a kérdést: Ember milyen a szíved? Még ha olyan kemény is, mint a palesztinai szántóföld, Isten gyümölcsöt terem a kövek és gaz ellenére. Krisztus az ő magját nem hiába veti a világ szántóföldjébe. A te szívedben is gyümölcsöt akar teremni.

IMA: Uram add, hogy legyek és lehessünk magvetőid és gyümölcstermőid, kérlek naponként növeld hitemet és mindannyiunk hitét. Ámen.

R: Mt 13, 1-9 E: 1Móz 36 HK: 125 É: 229

Február 12. - vasárnap

„Mert bizony mondom néktek, hogy sok próféta és igaz kívánta látni, amiket ti láttok, és nem látták; hallani, amiket ti hallotok, és nem hallották.” Mt 13, 17

A szent emberek és próféták kívánták látni az Istentől ígért Szabadítót. De csak ígéret adatott nekik. Hitben mégis láttak. Azok pedig, akiknek immár Jézus szólja Isten beszédét, akinek már ő maga a szent jel, azok nem értik Isten országának beszédét, nem látják meg Jézusban az ígéret beteljesedését. Szívük megkeményedett, fülükkel nehezen hallanak. De nem mind. Vannak boldogok, akiknek szemeik látnak, füleik hallanak. Ismét vannak fogékony lelkek, vannak próféta lelkek, és igaz emberek. Jézus ezeket szólítja fel, hogy a magvető példázatában tanítottakat hallják meg. A befogadott ige által lesznek jó termőkké, áldássá. Az ige terem bennük gyümölcsöt. Némelyek száz, némelyek hatvan, némelyek harminc annyit. A mi gyümölcstermésünk serkenti majd arra ma is a többi embert, hogy kívánja látni és hallani a Jézusban lehetségessé váló élet áldását.

IMA: Uram, lehessen elvetett mag, mely országod javára sok gyümölcsöt terem. Ámen

R: Mt 13, 10-23 E: 1Móz 37 Zsolt 30 HK: 86 É: 212

Február 13. - hétfő

„...Szedjétek össze először a konkolyt, és kössétek kékébe, hogy megégesse; a búzát pedig takarítsátok az én csűrőmbé.”

Mt 13, 30/b

A konkoly gyomnövény. Leginkább a búza között él. Ha összeörlődik vele igen megrontaná azt. Az aratáskor azért előbb a konkolyt kell összeszedni és megégetni. A magtárba csak a búzát lehet elhelyezni. Az élet folytonos aratás ideje. Mindenkor és minden nap nagy számadás ideje van, mégpedig az aratásé. A Jézust követő embereknek, nekünk református keresztyéneknek össze kell szednünk a konkolyt. Mi is ez valójában? A látszat, hivalkodó keresztyénség, az ünneplések ideje, amelyet magáért az ünnepért ünneplünk, s nem Jézusban való bizonyágtétel többé. Konkoly a hamisságok, önzések, irigységek gyakorlása, stb. Ezeket kell naponta összeszedni és a bűnbánat kemencéjébe elégetni. Azután a tiszta búzát, a hitünket, szeretetünket hosszútűrésünket, áldozatunkat és irgalmasságunkat a csűrbe takarítani. Ezt kell naponként gyakorolnunk.

IMA: Taníts Uram gyarló voltom ismeretere és tégy tiszta búzáddá engem. Ámen.

R: Mt 13, 24-30 E: 1Móz 38 HK: 52 É: 383

Február 14. - kedd

„Hogy beteljék, amit a próféta szólott, mondván: Megnyitom az én számat példázatokra; és kitárom, amik e világ alapítása óta rejtve valának.” Mt 13, 35

Szívesen fogadott rég nem látott vendég előtt örömmel tárjuk ki az ajtót. Ez azt jelenti, hogy az egész otthont átadom neki. Jézus is kitarja az Isten országának ajtaját és az egész otthont átengedi, és megismerteti az emberrel. De itt helyesebb, ha úgy fordítjuk az eredeti szöveget, hogy: „feltárom“. Feltárni régi romokat, városokat, templomokat szoktak. Rég elfelejtett, ismeretlenné vált dolgokat. Jézus így tárja fel számunkra Isten országát, azaz a mennynek országát, amely a bűn miatt lett láthatatlanná, érzékelhetetlenné. De Jézus feltárja, megismerteti és nekünk adja, bevezet abba. Rámutat, hogy olyan kicsiny az, mint a mustármag. Ez az, amikor hitben él az ember. A legkisebb hit is növekedhet és hatalmas fává lehet. A Jézus adta hit által növekedhet bennünk és tesz minket mintegy az Isten országának. Amit a teremtés óta az ember bűnének romhalmaza elfedezett, azt most a hitre jutott ember által feltárja és teszi valósággá.

IMA: Köszönöm Atyám a Fiadban nekem megjelent Országodat és add, hogy ennek én is kovásza lehessenek. Ámen.

R: Mt 13, 31-35 E: 1Móz 39 HK 22 É: CV

Február 15. - szerda

„...És az ő tanítványai hozzámenének, mondván: Magyarázd meg nekünk a szántóföld konkolyáról való példázatot.” Mt 13, 36

A Jézust követő közvetlen munkatársai, a tanítványok sem értették meg azonnal első hallásra Jézus példázatait. Az ige ma is magyarázatra szorul, hogy ezáltal kézzelfoghatóbb, érthetőbb legyen mindannyiunk számára. Ezt a célt szolgálják az istentiszteleti alkalmaink, a bibliaórától a vasárnapi istentiszteletig kivétel nélkül. Jézust most is érthetővé teszi mondandóját. A dolgok rendje szerint a jó vetéssel kezd. Aki vet, maga az Emberfia. A szántóföld a világ. Az első és a második példázat között tehát különbség van.

Amott az ige a mag. Itt pedig a mennyek országának a fiai azok. És mégis ők is úgy válhatnak jó ültetéssé, ha befogadják az igét. A bennük élő és ható élet az ige maga. Annyi és olyan minőségű élet van bennünk, amennyi Krisztus van bennünk.

IMA: Uram add, hogy a Te igédnek elvetett magja, jó gyümölcsöt teremjen az én életemben. Amen.

R: Mt 13, 36-43 E: 1Móz 40 HK: 44 É: 170

Február 16. - csütörtök

„Aki találván egy drágagyöngyre, elméne, és mindenét eladván amiye volt, megvevé azt.“ Mt 13, 46

Az ásatásokból feltárt kincsekért nagy rohamot szoktak indítani. Szívesen vásárolják az ilyesmit egyének és múzeumok is. Általában magas árakat szoktak ezekért fizetni, sokszor egész vagyont is adnak egy-egy értékes tárgyért. Erre utal Jézus, amikor azt mondja, hogy az Isten országát megismert ember áldozni is tud. A mennyeknek országa a természeti ember szívének szántóföldjében elrejtett kincs. Mindenki számára, minden lélekben adatott vagy adatik a lehetőség ennek kifejtésére, feltárására, mert Isten azt akarja, hogy senki el ne vesszen. Ezért küldte egyszülött Fiát, aki minden lélek számára hirdeti az ő országát és kapcsol be abba s adja annak kincseit. És ha egyszer éppen a Jézus szavainak világosságában megtalálja az ember a hitét, ezt a drágagyöngyöt, éppen a maga lelkében, akkor ezt minden ellopható és elromolható földi kincsnél többre becsüli és időt és pénzt, vagyont feláldoz azért, hogy ezt meg is tarthassa. Ezért boldog kiváltság és kötelesség, hogy az egyházfenntartási járulékot fizethetem és, hogy azt el is fogadják tőlem.

IMA: Örökkévaló Isten! Add, hogy mindig helyesen ismerjem fel a Te igédnek mondanivalóját, üzenetét, hogy ezáltal hitben gazdag lehessenek. Amen.

R: Mt 13, 44-52 E: 1Móz 41, 1-36 HK: 45 É: 151

Február 17. - péntek

„...Nincsen próféta tisztesség nélkül, hanem csak az ő hazájában és házában.“ Mt 13, 57/b

Jézus olyan bölcsességgel és erővel tanít, hogy ámulatba ejti hallgatóit. De az ámulat nem elismerés és hódolat, hanem teli dühvel, ellenkezéssel és irigységgel, azért, hogy íme aki közülük való, akit ismernek, több mint ők, különb mint ők. Így aztán megbotránkoznak benne, vagyis miatta. Éppen a legközelebbieket, hazájabelieket botránkoznak meg rajta és nem tudnak tisztességet tenni neki. Nem ismerik el és nem hisznek benne. Ezért Jézus nem tesz csodatát nálunk. Csodatétel csak ott történik, ahol hit van. Isten nem csodával akarja megnyerni a bűnbeesetteket, hanem hittel. Jézus tanítását ma is sokan botránkozással veszik s maga Jézus is botránkozás számukra. De ugyanakkor bajaik és a világ gonoszúsága miatt jajgatva kívánják: ha van Isten, akkor tegyen csodatát, és akkor hiszünk. Ezek olyanok, mint azok, akik előbb a tetőt építették meg, csak azután az alapot. Nem tudják, hogy előbb az igét kell elfogadniuk, a Jézust, akinek nem akarnak tisztességet adni. Általa majd a Szentlélek ad hitet és általa megújult életet.

IMA: Uram add, hogy minden időben tudjak élni a Te kegyelmi ajándékaiddal, és formáld életemet bizonyágtevő életté. Amen.

R: Mt 13, 53-58 E: 1Móz 41, 37-57 HK: 20 É: LXXXIX

Február 18. - szombat

„Azért esküvéssel fogadá, hogy amit kér, megadja néki.“ Mt 14, 7
Heródes király jókedvében egy elhamarkodott esküt tett. Ennek következménye aztán megszorodás lett, mert kénytelen volt gyilkoltatni. Ennek a bűnnek első lépcsője az volt, hogy testvéreinek feleségét vette el és élt vele házasságot. Az embernek minden jókedvét szomorúság váltja fel akkor, ha nem Isten törvénye szerinti cselekedetei. Akkor ha gondolatát és érzéseit nem az ige határozza meg és irányítja. Az erkölcsi törvényt bűnhődés nélkül nem lehet fölírni. Heródesnél a legszomorúbb az volt, hogy királyi szavát és esküjét nem volt bátorsága megmásítani, akkor, amikor egy bűnt kellett miatta elkövetnie. Nem lehet erre ereje, mert az öröme is büntéplálta forrásból ered. Az első bűn elkövetése mágikus erővel vonzza maga után a többi bűnt. Háborgó lelkiismerete Jézusban Jánost láttatta vele. Nem tudta felismerni azt, aki megszabadít a bűntől. A bűnös vágyaknak való engedelmeség úgy megkötözi az embert, hogy Jézusban is egy kísértetet hajlandó látni és kész babonaságnak élni. Pedig csak a Jézustól nyert erővel szabadulhatunk meg a bűnkötelezte adott szó terhétől.

IMA: Add Szentlekeddel Uram a Jézusban való látást és engedelmességet. Amen.

R: Mt 14, 1-12 E: 1Móz 42 HK: 94 É: XXXVIII

Február 19. - vasárnap

„Ő pedig monda: Hozzatok azokat ide hozzám.“ Mt 14, 18

A mai történetben először az a csodálatos, hogy a sokaság Jézust még a pusztára is követi. Gyalog mennek utána a városból. Másodszor az, hogy Jézus megsegíti őket, betegeiket meggyógyítja. Harmadszor az, hogy öt kenyérből és két halból ötezer-nél több embert elégít meg úgy, hogy még 12 kosárral marad is. Hozzá mentek és hozzá vitték a beteget és hozzá az edelt. Neki engedelmeskedve, vonzásának engedve, hitükre felelet és ajándék volt a gyógyítás és megvendéglés. Ma is meg kell hallanunk a hívogató szót, vigyük hozzá a pusztára helyre, a fenséges egyszerűségben „pompázó“ templomainkba a szívünket, beteg lelkünket, gondjainkat és a kevésnek tudott kenyerünket. Testestől-lelkestől vigyük hozzá magunkat, hogy gyógyítson meg bennünket és elégítsen meg úgy, hogy a mi kevesünkben jusson a sokaságnak.

IMA: Benned bízó hitemre segítséged, csodatetteivel felelj nekem Istenem, hogy az én kenyeremmel megeléghthessem a sokaságot. Amen.

R: Mt 14, 13-21 E: 1Móz 43 Zsolt 41 HK: 29 É: 170

Február 20. - hétfő

„De Jézus azonnal szóla hozzájuk, mondván: Bizzatok; én vagyok, ne féljete!“ Mt 14, 27

Amikor Mózes az égő csipkebokornál megállott és megbízást vett, hogy menjen vissza oda, ahonnan elmenekült, akkor ezt a biztatást tette: Én vagyok. A viharban remegő tanítványokat Jézus is biztatja: én vagyok, ne féljete! Én vagyok a viharban, a tűzben, a betegségben. Vagyok a gondokban, a halálban, a nyomorúságban és a magasságokban vagy mélységekben, nem kísértet, nem képzelgés, nem önlelkünk vágyálma és teremtése a Krisztus. Nem az elme alkotása, sem bölcselkedés szülötte s nem kitalálás és nem mese. A Krisztus élő valóság. Vizeknek, viharoknak, Égnek és Földnek ura s teremtője a Krisztus, aki azonnal szól hozzánk.

Igéje és lelke által, amikor a félelem, bánat és gond veszi át a vidám zaj helyét. Ő biztat így: Én vagyok. Úgy is, hogy mindig velünk lévén, velünk van a bajokban is és mindig megerősít, mindig biztat bennünket. Jó nekünk tudnunk és hinnünk, hogy van Krisztus és pedig mindig velünk van, hogy vele mindenre legyen erőnk. Életre is, halálra is.

IMA: Én érettem is munkálkodó Jézusom, légy velem minden kísértésemben, egész életemben Ámen.

R: Mt 14, 22-36 E: 1Móz 44 HK: 28 É: 229

Február 21. - kedd

„Pedig hiába tisztelnék engem, ha oly tudományokat tanítanak, amelyek embereknek parancsolatai.“ Mt 15, 9

Napjainkban is rengeteg vita folyik arról, hogy melyik vallásos gyakorlat a helyes és igazi módja az Isten tiszteletének. Ezen irányzatok képviselői és hívői mindig egyedüli üdvözítőnek vallják a magukét. Azt hirdetik, hogy ők az igazi krisztuskövetők, ők tisztelik helyesen az Urat. Mai igénkben Krisztus egyértelműleg megállapítja, mi a helyes módja az ő tiszteletének. Semmiképpen nem az emberek vallásos tudománya vagy vallásos parancsolatai. Nem emberi vélekedések és tanítások, hanem egyedül Istennek tudománya, adott szava, az ő Igéje. Ez is csak akkor, ha nem a szájban van csupán, hanem betölti az ember szívét. Mert a szívet betöltő ige kapcsol össze bennünket a Krisztussal. Aki pedig így benne van, annak egész élete Krisztus tiszteletévé válik. Nem a szertartások, hanem a szív és lélek megszentelődése által tiszteli az Urat. Lélekben és igazságban.

IMA: Felséges Istenem, köszönöm neked, hogy Te bennem is munkálkodsz. Add, hogy csakis a Te parancsolataid szerint élhessek. Ámen.

R: Mt 15, 1-9 E: 1Móz 45 HK: 96 É: 155

Február 22. - szerda

„Amik pedig a szájából jönnek ki, a szívből származnak, és azok fertőztetik meg az embert.“ Mt 15, 18

Bizonyos, hogy az ember szívének mindig köze van a cselekedeteihez. Az első ember szívét megrontotta a sátán, a bűn. Ezért az ember szívét mindig ez ösztönzi és ez hatja. Ezért vannak a gyilkosságok, bűncselekmények, házasságtörések, hamis bizonyosságok, gonosz gondolatok, mindezek következménye a rossz, a boldogtalan élet, stb. Ez valójában a halál és a kárhozat. De az ember szívét van aki megszabadítja, aki a maga birtokába veszi át, a maga bölcsességével és erejével, szeretetével, alázatával és hittel tölti meg. Ez a Krisztus. Csak halld meg szavát, amint hívogat és lásd meg, mint bűn és halál felett győzedelmet. Lásd meg mint szabadítót. Az általa megszabadított szívből a száj bizonyágtételével élet, erő, békesség és szeretet árad és igazul, újul meg a világ. Támad az Istennek országa. Önvizsgálati kérdésként fogalmazódik meg bennünk, hogy mi van a szívünkben, a te szívedben? Krisztus vagy a bűn?

IMA: Szabadíts meg Istenem Krisztus által a bűn hatalmából, hogy az élet követségében járhassak. Ámen.

R: Mt 15, 10-20 E: 1Móz 46 HK: 115 É: 389

Február 23. - csütörtök

„Ekkor felevén Jézus monda néki: Óh asszony, nagy a te hited! Legyen néked a te akaratod szerint. És meggyógyula az ő leánya attól a pillanattól fogva.“ Mt 15, 28

Sok lehetetlennek tűnő dolognál azzal biztatja az ember magát vagy másokat, hogy mindent lehet, csak akarni kell. Az akaratnak nincs is híjával az ember. Annyira akar, hogy már-már megfélekezett arról a bölcs szólásról, hogy a „jegenyefák nem nőnek az égig.“ Mit is jelent ez pontosan - azt, hogy nem szabad akarni? Pedig Jézus mintha erre biztatna, amikor a kánaáni asszonyt szinte megdicséri az akarásért. Az írás másutt meg szinte ellene mond ennek, amikor azt mondja: nem azé aki fut, nem is azé aki akarja...! Ha figyelmesebben vizsgáljuk mai igénket, azt látjuk, hogy Jézus a benne való hitet dicséri meg s csak azt az akarást ismeri el, amely ebből táplálkozik, mely nem csügged el és fárad el. Előbb kell nekünk Krisztussal találkozoznunk, benne hinnünk, hogy aztán bármit is kérhessünk az ő nevében és tőle. Ha olyan nagy a hitünk, mint ezé az egykor pogány asszonyé, akkor akarhatjuk életünk meggyógyítását a Krisztustól és meglesz az minékünk.

IMA: Szentlélek Úristen! Jöjj segítségül a mi gyengeségünkben, növeld a mi hitünket! Ámen.

R: Mt 15, 21-28 E: 1Móz 47 HK: 117 É: 196

Február 24. - péntek

„Jézus pedig előszólítván az ő tanítványait, monda: Szánakozom e sokaságon, mert három napja immár, hogy velem vannak, és nincs mit enniök. Éhen pedig nem akarom őket elbocsátani, hogy valamilyen ki ne dőljenek az úton.“ Mt 15, 32

Sokszor érezzük, hogy bár Jézussal vagyunk, mégis szorongat a szükség. Ilyenkor jó tudnunk, hogy Jézus gondot visel rólunk. Nem akar úgy útra bocsátani bennünket, hogy ne legyen eledelünk, nem akarja azt, hogy kidöljünk. Ezért az ő tanítványait szólítja fel. Azokat akiknek van kenyérük és haluk. Azokat, akiknek van Krisztusuk. Mert ő a „kenyér és a hal.“ Akiknek van hitük, még ha olyan kevés is és olyan kicsiny is az. Ezeknek hite által akarja megelégtetni az éhezőket. Ezeket megerősíti, megelégtíti, hogy tovább haladhassanak az úton. Az út is ő maga. Ha még csak hallgatója vagy és távoli szemlélője a Krisztusnak, akkor a már tanítványok kenyérét neked adja. Ha már hiszel és te vagy már tanítvány, már akkor a te kenyeredet veszi kezébe és azzal fogja a szűkölködőket, gyengéket megerősíteni úgy, hogy a tiedet bár osztod, mégis megnöveli, megszorítja.

IMA: Segíts Uram, hogy kevés hitemmel, szolgálatára lehessen a nálam gyöngébbeknek. Ámen.

R: Mt 15, 29-39 E: 1Móz 48 HK: 111 É: 397

Február 25. - szombat

„...a farizeusok és saduceusok tudományától őrizkedjenek.“ Mt 16, 12/b

A farizeusok és saduceusok tudománya emberi rendelkezéskből és tanításokból állott, melyek szerint bizonyos vallásos gyakorlatokat és szertartásokat végeztek azt hívén és tanítván, hogy ezek által lesznek kedvesek Isten előtt és szerzik meg az üdvösségüket. Mindenféle tanítás lehet olyan, mint a kovász. Ilyen a farizeusoké is. Megsavanyít, megkeleszt. A Krisztus kinyilatkozta tudományba, a hit ismeretébe, ha ezek a farizeusi tanítások

beleszövődnek, megrontják az isteni Kijelentést. És megrontják azt, aki ezt befogadja, mert akkor nem a Mindenható és csodátevő Krisztusban bízunk már, hanem emberi dolgokban, vagy éppen emberekben. Ma is veszedelemmé válhat a lélek és Krisztus találkozásában az öngigazságosság, az emberi érdem, a szertartások babonás gyakorlása, az imák gépies, lélektelen elhadarása, az emberek érdemében való bizodalom, stb. Ezek tévútra vezetnek. Mi csak Krisztusra nézzünk és csak benne higgyünk. Ő mindenre elégséges kenyere lesz lelkünknek

IMA: Igaz utadra taníts Uram és tarts meg Fiad igaz tiszteletében. Ámen.

R: Mt 16, 1-12 E: 1Móz 49 HK: 113 É: 180

Február 26. - vasárnap

„De én is mondom néked, hogy te Péter vagy, és ezen a kösziklán építem fel az az anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.“ Mt 16, 18

Péter Jézus elfogatásakor meginog, igen hamar erőt vesz rajta az elfogatástól való félelem. Netalán Jézus tévedett volna, amikor „kösziklának“ nevezi és kijelenti, hogy ezen építi fel anyaszentegyházát? Még a pokol ereje sem kellett, csupán Jézus bajbajutása s Péter máris elárulta az Urat. Kérdések sorozata fogalmazódik meg bennünk ezek után: Lehet-e erre építeni? Lehet-e így az apostol, azaz Péter köszikla? Lehet-e ő feje, alapja az anyaszentegyháznak? Jézus nem tévedett, mert nem az apostol személyére építi fel az anyaszentegyházat, hanem az apostol hitére. Ezt nevezi kösziklának. Azt a hitet, mely felismerte benne Isten Krisztusát. A hit az a köszikla, amelyen a pokol kapui sem vehetnek diadalmat. Ember sohasem lehet alapja az anyaszentegyháznak, csakis a hit. Az ember tévedhet, félhet, hamisan esküdhözhet, átkozódhat, mint Péter is tette, de e bűneit bánattal felismerő hit Péteré, kösziklává tehet mindenkit. Az anyaszentegyház a Krisztust ismerő hiten épül úgy, hogy a pokol kapui soha diadalmat nem vehetnek rajta.

IMA: Tégy engem kösziklává Uram és hitemben ne engedj soha megrendülöm. Ámen.

R: Mt 16, 13- 20 E: 1Móz 50 Zsolt 25, 1-11 HK: 92 É: 411

Február 27. - hétfő

„Ekkor monda Jézus az ő tanítványainak: Ha valaki jönni akar én utánam, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztyét, és kövessen engem.“ Mt 16, 24

Péter nyilván nem csak lelkesedett Jézusért, hanem szerette is. Ezért szomorodott meg, amikor Jézus szenvedését és halálát, keresztyét jelentette. Minden ember megrendül és lelkében tiltakozik, amikor szeretteinek ilyen sorsáról kell hallania. Nehéz ez a léleknek és egyben óriási teher is. De Jézus azt akarja, hogy még szeretetünk sajnálatával megrendüléseinkben is, teher és kereszty alatt is kövessük őt. A magunk sajnálkozó emberi érzéseit is le kell győznünk. Sem magunkat sem Jézust nem szabad sajnálnunk, bármennyire is fájó a halál hatalma alá kerülni. De oda kell kerülnünk, mert csak így győzheti le Jézus a halál minden hatalmát és fájdalmát. Ezen az úton győzzük le mi is a kereszthordozásnak félelmeit és terheit. Ezért a kereszthordozásért fizet nekünk ő maga, amikor ismét eljő Atyjának dicsőségében. Azért hát a kereszthordozásban is legyünk az ő követői, hogy őt megláthassuk az örökélet valóra válásakor.

IMA: Egész lényem bár tiltakozik a kereszthordozás ellen, segíts,

adj erőt Uram, hogy éretted mégis elviselhessem. Ámen.

R: Mt 16, 21-28 E: 2Móz 1 HK: 76 É: 197

Február 28. - kedd

„Ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm: őt hallgassátok.“ Mt 17, 5/b

Az emberi lélek hajlamos a misztikára, a csodálatos előtti hódolatra és megadásra. Péterék is ámulattal és hódolattal szemlélték Mózeset és Illést, amikor Jézus előtt megjelentek. Mindjárt készek voltak mindegyiknek hajlékot építeni. Az emberi lélek a csodálatostól, a misztikustól ihletten, kész az áldozatra, az építésre is, kész a „szentek“ tiszteletére is. Úgy is, hogy hajlékot szentel nekik. De Isten azt karja, hogy egyedül az ő Fiát hallgassuk, őt, akit szeret és akiben egyedül szereti az embert. Akármilyen szép is a szenteknek épült hajlék, Isten nem a mi misztikus érzéseinket akarja táplálni, növelni, hanem azt akarja, értsük meg, Mózes és Illés is, róla szól, vele beszél, akinek szentséges templomában egyedül rá kell figyelni és őt hallgatnunk! Az a tény ragadjon meg bennünket elsősorban, hogy mi a Szerelmes Fiúval társaloghatunk - amikor igéje szól.

IMA: Ragadj Uram áhítatra, amikor hajlékodból neved tisztelem és szólsz nekem Fiad igéje által. Ámen.

R: Mt 17, 1-13 E: 2Móz 2 HK: 29 É: CXXXV

Február 29. - szerda

„Ekkor a tanítványok magukban Jézushoz menvén, mondának neki: Mi miért nem tudtuk azt küüzni? Jézus pedig monda nekik: A ti hitetlenségetek miatt...“ Mt 17, 19-20/a

A világ sokszor vár tőlünk valamit. A betegség gyógyítását, tölünk, Jézus tanítványaitól várja. Itt egyáltalán nem arról van szó, hogy a keresztyének mind orvosok legyenek, hogy minden testi nyomorúságban szenvedőt gyógyítsunk mi. Arról van szó, hogy a beteg lelkeket kell gyógyítanunk. A világ igényli az ún. „ép lelket“. Akkor miért marad el az eredmény? Azért, mert a mi lelkünk sem ép. Ahol hitetlenség van, ott még az ördögök hatalma alatt áll a lélek és beteg. Még akkor is, ha Jézus tanítványának tudja magát. Ezért első feladatunk önmagunk gyógyítása, hogy másokat is gyógyíthassunk. Meg kell, hogy szűnjön bennünk az ördög befolyása és a hitetlenség. Gyakoroljuk az önmegtartóztatást: a böjtöt. Úgyis lehet mondani a kereszthordozásban, a könnyörgésben. Imádkozunk, hogy szívünk és lelkünk teljen meg Isten szeretetével, a Krisztussal. Ekkor lehetünk csak gyógyítói a beteg világnak!

IMA: Uram, vedd el szívem hitetlenségét, hogy meggyógyulván, gyógyíthassak én is. Ámen.

R: Mt 17, 14-27 E: 2Móz 3 HK: 88 É: 271

„Nagyobb boldogság adni, mint kapni!” ApCsel 20,35b

Karácsonyi körutak gyülekezeteinkben

Hálás szívvel tekintünk vissza a karácsonyi szolgálatainkra. December és január folyamán gyülekezeteinket, óvodáinkat látogattuk meg és egy órás gyermekműsor keretében a karácsonyi csodáról beszélünk nekik.

A „Gyermekmisszió” munkásaiként az idén is örömmel és nagy buzgósággal szerveztük a körutunkat. Már évek óta jó szolgatársi viszonyban vagyunk a „Napsugár” bábcsoporttal, akik elkísérnek bennünket a gyermekek közé. Idén a karácsonyi színdarab címe volt: *Szabad-e bejönni Betlehemet mondani?* Élethűen elevenedett meg előttünk a pásztorok története, az angyalok éneke, a megígért Megváltó születése. A gyermekek örömmel és ragyogó tekintettel nézték az előadást. Az előadás után tanítás hangzott el Isten ígéreteiről és hívásáról. A karácsony legfőbb üzenete, hogy Jézus a szívünkben is szülessen meg! Fő kérdésünk e ünnepen nem az, hogy mi a legnagyobb ajándék, hanem KI a legnagyobb ajándékunk? A mi drága Urunk, Jézus Krisztus! Minden gyermek kapott egy képeskönyvet „A legnagyobb ajándék” címmel, melyben még több bibliai történetet olvashatnak el és ismerhetnek meg.

Fontos számunkra, hogy a gyermekeket személyesen látogassuk meg, találkozzunk egymással. Köszönjük lelkészeink vendégfogadását és az alkalmak szervezését is!

Évek óta kérvényezzük a karácsonyi cipősdoboz ajándékok szétosztását gyermekeink között. Ez alkalommal Észak – Írországból érkeztek a csomagok, sajnos sokkal kevesebb, mint ahányra szükségünk lenne. Ezért a szerényebb számért is

hálásnak kell lennünk, hisz minden csomag egy-egy gyermek által készített szeretet-ajándék! Gyermekeink számára pedig óriási élmény a csomagok átvétele és kibontása! Öröm nézni őket, ahogy „dicsekednek új kincseikkel”. A csomagosztást több missziós szervezettel karöltve végezzük, így vannak falvak, városok, ahol nem mi, hanem mások óvoda, illetve iskola szinten osztják.

Szívünkön van, hogy ahol csak tehetjük, vagy közreműködésünk által a magyar református gyermekeink, óvodásaink kapjanak ilyen csomagot!

Hálás szívvel tekintünk vissza a gyülekezetekre, ahová eljuthattunk a karácsonyi programokkal: Szabadka, Bácsfeketehegy, Magyar Ittabé, Hertelendyfalva, Fejértelep, Torontálvásárhely (Református Óvoda). A bábcsoporton keresztül küldtünk csomagokat a bácskossuthfalvi Játszóház és a pacséri Csemeteház gyermekeinek is. Terveink között szerepel még Maradék és Nagybecskerek – Muzslja, valamint más szórványok meglátogatása is.

Hálás a szívünk a testvérek imádságáért, hogy erőt, időt és kitartást adott az Úr e szolgálatok és utazások alatt. Ő erősített meg bennünket és őrzött meg a hosszú, téli utakon. Köszönjük egyházközségeink adományát az útiköltség fedezésében.

Reménységes szívvel állunk a következő évi körút előtt! Az Úr legyen velünk és minden drága szolgáló testvérrel, együtt imádkozván, hogy:

„Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata! Kezeink munkáját tedd maradandóvá!” Zsolt. 90,17

Testvéri szeretettel: Halász Sámuel és Renáta

ITT VAN ISTEN KÖZTÜNK

Elkísértük fiatal segédlelkésznőnk, Beszédes Máriát a szabadkai gerontológiai központba, a bentlakó reformátusok meglátogatására.

Ilyen vizitációk alkalmából engedélyt kell kérni a felettes szervtől, hogy tudja értesíteni az érintett lakókat a jövetelünkről. Sajnos ez elmaradt. Kicsit aggódtam is ez miatt és volt is némi lelkiismeret furdalásom. Bízom az Úrban és meg is hallgatott és mindent elrendezett.

Először a súlyosabb, ágybanfekvő betegeknél kezdtük a látogatást. Ezek az emberek sokszor már nem is érzékelik a külvilágot, csak fekszenek az ágyukban és várják a megváltó halált. Két egyháztagunk is fekszik ezen az osztályon. Nagy örömmel fogadtak bennünket és csillogó szemekkel énekeltek velünk együtt. Még a másmilyen felekezetű testvéreink is összekulcsolt kézzel dúdolták a dallamot. Szerény ajándékunkat gyermeki örömmel fogadták. Mivel többen is voltak a teremben, ismeretlenek is, azokat is megkínáltuk egy kis édességgel. Könnyes szemmel kérdezték, hogy kaphatnak ők is ebből?

Nehéz szívvel hagytuk ott őket és már gondolatban kicsit félve, indultunk a többi bentlakó egyháztagjainkat megkeresni. Megérkezésünkötől, az eltelt idő alatt az Úrnak gondja volt arra, hogy összeterelje a szétszéledt nyáját. Mivel csodák nincsenek, csakis Isteni gondviselés történt, mert minden hitbéli testvé-

rünk ott beszélgetett a klubhelyiségben, mintha vártak volna bennünket. Alig bírtam visszafojtani a könnyeimet, hogy ne vegyék észre meghatódottságomat ilyen csoda láttán. Mind ott voltak, köszönet Néked drága Uram! Beszélgetéssel kezdtük, hiszen ezek az emberek nagyon kivannak éhezve egy kis érdeklődésre. Énekléssel, imádkozással folytattuk és még az asztalodhoz is meghívtál bennünket Uram. Hála néked menyeyi Atyánk, hogy senki nem zavarta meg együttlétünket! Te vigyáztál ránk, és még csak meg sem kérdezte senki a bentlakók, vagy a személyzetből, hogy mit keresünk mi itt. Lélekben feltöltekve és látván hitbéli testvéreinket, hogy milyen örömet okoztunk ezzel a látogatásunkkal, hogy Isten üdvözlését és vacsoráját is elhoztuk nekik, és nem elhagyatottak, hanem ők is gyermekek, akikről gondoskodik szerető atyjuk. Ezt a boldogságot, ami sugárzott az arcokról, csakis Jézus jelenléte adhatta. Kitérta karjait és kebelére ölelte idősödő, megfáradt gyermekeit.

Ezt mind átérezve és látva, mi is boldog szívvel hagytuk el a gerontológiai központot, mert nincsenek egyedül, gondoskodik róluk szerető Urunk Istenünk. Támaszt és bátorítást kapnak és adnak egymásnak és élvezik szent Atyánk védelmező szeretetét.

*Gábor Julianna
szabadkai presbiter*

KÖNYVISMERTETŐ

TŰZÁLLÓ

Alex, Stephen Kendrick és Eric Wilson könyve a nagyszerű „Szerelempróba” című film alapján. Nagyon izgalmas és megkapó történet, mely bele van szöve egy tűzoltó parancsnokság mindennapjaiba és az alkalmazottak családjába. Minden helyzetet átsző a fő mottó, soha ne hagyd cserben a társad.

A riasztó csengő hangjával indul a történet, mely belevezeti az olvasót a tűzoltás emberfeletti, megrendítő világába, ahol életeket mentenek és vesztenek. Megrázó képeken keresztül jutunk el a tiszta levegőre és a megmentésre. Ezek a képsorok jelentkeznek a házasságban is, amikor válságba jut két ember kapcsolata. Sokszor rádöbbenünk, hogy a saját erőnkől nem tudjuk megoldani a problémáinkat.

Amikor még nem tudjuk kihez is fordulhatnánk, akkor jelenik meg egy barát, vagy szülő, hogy szeretettel elvezessen a Megváltóhoz, akinek segítségével mi magunk változunk és utána a környezetünk és embertársaink is megváltoznak. Caleb tűzoltóparancsnok és Catherine kórházi munkatárs házassága konfliktusok sorozata, a nem megértés melegágya. Egyik sem képes álmai feladására, és egyre jobban a válás felé sodródnak. Caleb, édesapja tanácsára belekezd egy 40 napos szeretet-bátorság próbába. Napokra felosztva, hogy lépésről-lépésre haladjon a cél felé, hogy eljusson a megbékélésre önmagával és Istennel.

Első nap: ezen a napon semmi negatív megjegyzés ne hagyja el a számat.

Második nap: akkor is odafigyelek a társamra, ha nem kapok semmit cserébe.

Harmadik nap: Szerezzél kellemes meglepetést, hogy érezze, gondoltál rá.

Negyedik nap: tanulmányozd, hogy meg tud érteni.

A többi napokon is mindig szem előtt tartva, hogy ne bánts meg szavakkal, vegyél virágot, hívd meg vacsorára, teremts romantikus hangulatot, segíts neki a házimunkában, kedveskedj neki, keresd a kedvét, tervezz közös programokat, stb.

Próbálj Isten mércéje szerint élni, ahol a legfontosabb a szeretet, még ha a másik jelét sem adja a megbocsátásnak. Isten előbb szeretett minket és meghalt értünk, hogy levegye rólunk a büntetést. Saját vágyaidnak meg kell, hogy haljanak, hogy a házasság újból feltámadjon.

Ez a gondolatsor a fő mondanivalója a regénynek, mely bővelkedik izgalmas tűzoltási jelenetekben, szerelmi, bajtársi kapcsolatokban és hitre jutásban.

Gábor Julianna, szabadkai presbiter

Indulj az úton

In-dulj az ú - ton, e - lő - re nézz,
 Nem tán - to - rít - hat e - zer-nyi vész.
 É - le - ted út - ját vé - gig kell jár - ni,
 És az út vé - gén Jé - zus fog vár - ni!

1. Indulj az úton, előre nézz, Nem tántoríthat ezernyi vész. Életed útját végig kell járni, És az út végén Jézus fog várni!
2. Ha néha gondok csüggesztenek, Bátran előre, fel a fejed! Gyalog kell menned, nem lehet szállni, De az út végén Jézus fog várni.
3. Szeresd a társad, segítsd meg őt, Ne hagyd a porban a csüggedőt! Ezen az úton együtt kell járni, És az út végén Jézus fog várni.
4. Most mi is bátran elindulunk. Te vezess minket, s hozzád jutunk. Nem fogunk többé tétlenül állni, Mert az út végén Jézus fog várni.

A templomkert

A templomkert jelentősége nagyobb, mint gondolnánk. Ezzel szemben kevesebb gondot fordítunk rá, mint kellene.

Van, ahol a gaztól alig közelíthető meg a templom kapuja. Másutt – praktikussági szempontoktól hajtva – lebetonozzák.

Ravasz László püspök azt tanította, hogy a templomkert a templom része. Sőt! Ugyanolyan tisztelet illeti meg, mint a szenthely belsejét. Több okból is. Emlékeztet a bibliai Édenkertre! Isten a maga közelében akarta tudni az embert, amikor Éden-kertbe helyezte el.

A templomkert ugyanakkor átmenet a poros, sáros – nem egyszer „trágyás” – utcai világból a Szentek Szentélye felé.

„Érzem, hogy az örökélet már e földön az enyém lett...” A martalócok-járta világban a kerített templomkert oltalmat is adott. Nyugalmasabb időkben – a tsz-világ előtti falusi környezetben – a marhacorda nem tudott a templom falához dörgölődni... Ma meg nem tudják autóparkolóknak használni...

Régvolt időkben a templomkertet cintériumnak is nevezték, s a fedett bejáratot cinteremnek. Miután a templom körül alakították ki a temetőt. Ezzel az is megvalósult, hogy a „küzdő” egyház a már „győzedelmes” – célbaérkezett – egyház tagjai körében vonult be a templomba Isten dicsőítésére. Még manapság is találkozhatunk ezzel az elrendezéssel.

Éppen ezért – a mai templomkertnél maradvan – legyen a kertnek is felelős gazdája a presbitériumban. Az bizonyos, hogy a nagyobb templomkert nem egyetlenegy ember gondja. Legyen minél több segítőtársa. A vezető azonban legyen hozzáértő, növényeket szerető „kertészeti miniszter”. Tudnia kell, hogy melyik évszakban milyen növénytársulások díszlenek a legszebben. Olyan esetet is láttunk,

amikor a templomkert gondozója „beszélgetett” növényeivel, akik állítólag válaszoltak is neki...

A presbitériumnak arról is tudnia kell, hogy a növényvilág éppen olyan, mint az embervilág. A teremtet világ sóhajt és nyög az első bűneset nyomán. Ugyanúgy kell rendet tartani, mint tanítónak az iskolai osztályban. Puhány vagy közönyös tanító diákjai egymást tépik-marják...

Régi latinok azt mondták: „Expelle naturam furca, tamen usque recurrit” – Űzd ki a természetet vasvillával, mégis mindig visszatér. Az agresszív növényekre utal e mondás, mint pl. a borostyán, mely minden útjába kerülő növényt elpusztít. Tehát nem elég évenként egyszer egy kis rendet csinálni. Hétről-hétre rendszeres ápolásra van szükség.

Egyébként azt sem árt meggondolni, hogy a templomkert egyházunk kirakata. Piszkos kirakat nem vonza a vásárlókat. Mocskos autóbusz, villamos, vonat láttán nem az időjárást szidjuk, hanem az illető vállalat főnökeit emlegetjük, akik úgy vélik, hogy a kedves utasok istállóban is utazhatnak. Örüljenek, hogy egyáltalán van közlekedés...

A templomkertre is áll:

*„Úgy fénylik a ti világosságotok az emberek előtt,
hogy látván a ti jó cselekedeteiteket, dicsőítsék
a ti mennyei Atyátokat.”*

Azzal a balítélettel pedig véglegesen szakítsunk, hogy egyedül a „hit” a fontos... – Úgyis eleget mondják körülöttünk, hogy a reformátusoknak nincs esztétikai érzékük.

Nem kell azt a balítéletet erősíteni, hogy a református templom legfőbb díszje a pókháló, s a templomkerté a csalán, a bürök és más gyom...

P. V.

(megjelent a „Presbiter” c. folyóiratban)

GYERMEKOLDAL

AZ IGAZI JÉZUS

Karácsony már régen elmúlt, és Ádámka még nem vitte vissza a fa díseit a padláson rendszerezített helyére, és pedig azért, mert néha elővette a kicsi Betlehemet, a kerámiafigurákkal, és nézegette. Nem mindet, csak egyet, a kicsi Jézust. Olyankor újra átgondolta, amit a szülei felolvastak szentestén, a születés történetét. Alig tudott betelni vele. El is mondta a barátainak.

Nem nagyon érdekelte őket, csak az egyik, Tomi figyelte odaadással, Miki meg azt kérdezte, hogy honnan tudja ezt a mesét?

„Nem mese, hanem igaz történet – mondta Ádám és Tomi szinte egyszerre, és Ádám hozzátette: meg is nézheted, ott van nálunk a házban!”

Erre viszont Tomi rázta meg a fejét:

„Az nem lehet, mert az nem lakik földi házakban, fönt van a mennyben.”

Ádámka erre azt mondta, hogy menjen be hozzájuk, és nézze meg! Odabent pedig boldogan vette elő a figurákat:

„Látod? Ez Jézus, ezek meg mellette József és Mária, meg a pásztorok, meg...”

„De Ádám, ez nem az igazi! Nem tudjuk milyen volt, még a többieket sem, akik látták valaha, réges-régen meghaltak, és sem festmény, sem rajz nem maradt róluk. De nem is fontos, mert az igazi Jézus Krisztus nem látható!”

Ádámka elszomorodott, mert hogy ő a nagymamánál festményt is látott a falon, amely Őt ábrázolta. Akkor jött be nagymama. Hallgatta miről beszélnek a gyerekek, és hozzátette:

„Azért jött a földre, hogy megmentsen bennünket a bűneink büntetésétől. Meghalt helyettünk és értünk. Tiértetek is gyerekek. Azokért a bűnökért, amit most, mint gyermekek még el sem követtetek. Isten látja és tudja, hogy az emberek saját maguktól nem tudnak jók lenni, azért, aki őszintén megbánja bűnét, arra érvényes az Úr Jézus halála és áldozata.”

„És Ő ugye a mennyben van?” – kérdezte Tomi.

„Igen, ott van, de ugyanakkor közöttünk is itt van. No, nem a szekrényben, polcon vagy a falon, ahogy ábrázolják a művészi elképzelések, hanem a szívünkben. A lényével, a halk, szelíd szavával, nem láthatóan, de érezhetően, egy szóval: valóságosan.”

Tomi idősebb volt, mint Ádámka, és eszébe jutott valami:

„Tanultuk vasárnapi iskolába, hogy amikor fölment a mennybe mit mondott utoljára. Elmondjam?”

„Igen!” – vágta rá Ádámka.

Aranymondás:

„Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig!”

Máté 28,20

Református Élet, a Szerbiai Református Keresztyén Egyház hivatalos lapja
Felelős főszerkesztő: Dr. Csete Szemesi István, püspök
Bácsfeketehegy, Testvériség utca 26

Szerkesztették: Halász Sámuel és Renáta, reformatusélet@gmail.com

Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget, lapzártá minden hónap 15-én. Az írások rövidítését és szerkesztési jogát fenntartjuk

Nyomtatva: Forum-Újvidék • Megjelenik 1500 példányban
Országos Egyházunk hivatalos honlap címe: www.szrke.com

CIP - Каталогизacija у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Csete Szemesi István. - 1. évf., 1. sz. (1966) - . - Bácsfeketehegy : Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966 - . - Illustr. ; 30 cm

Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

Túrmezei Erzsébet:

TÉL

Jó Atyánk, Te elaltattad a földet
és betakartad, mint a fáradt gyermeket.
Neked mindenre van gondod.

Most a hideg télben mondok jószágodról éneket.
Hiszen a fagy sem ítélet. Azért is áldalak téged.
Szent kezedből, Istenem, kemény tél is kegyelem.

Hogyan nyílnék szám panaszra, bár a földet tél havazza,
s vad szél rázza ablakom?

Boldog betlehemes ének kél szívemben,
míg a szélnek süvöltését hallgatom.

Szegényes jászlán szívemnek ott a betlehemi Gyermek,
s ragyogva árasztja szét életadó melegét.

Karácsony szeretetével, nagy örömmüzenetével
át a hideg teleken, át a hólepte határon
utam énekelve járom, s mindeneknek hirdetem.

Osztom, osztom drága kincsem,
s fogyta nincsen, vége nincsen.

Zengem a dicséretet:
legnagyobb a szeretet!